DOMSTOLENS DOM
AF 2. JULI 1964

Glucoseries Réunies
mod Kommissionen for Det europæiske økonomiske Fællesskab

Sag 1/64

Processprog: Fransk

Angående:

Annullation af Kommissionens beslutning af 28. november 1963 om tilladelse til opkrævelse af udligningsafgifter ved import til den franske republik af glucose (dextrose) fra bestemte medlemsstater (JO af 13. 12. 1963; findes ikke på dansk).

Domskonklusion:

Annullationssøgsmål nr. 1/64 afvises fra realitetsbehandling.

Generaladvokatens forslag til afgørelse:

at den af Kommissionens fremførte indsigelse, om at sagen ikke kan antages til realitetsbehandling, bør tages til følge. Sagen bør derfor afvises. Hvad angår de øvrige påstande, må det bemærkes, at der ikke i Domstolens procesreglement er hjemmel for at pålægge den franske regering at intervenere. Hvad angår eventuelle erstatningskrav, har sagsøgeren kun taget forbehold derom i stævningen men ikke udtrykkeligt nedlagt påstand derom. Dette forstår jeg sådan, at påstande herom først ville blive nedlagt efter en annullation af den anfægtede beslutning. Da sagen bør afvises, slipper vi for at tage stilling til, om forvaltningen eventuelt er ansvarlig.

Sammendrag

En institutions retsakter — søgsmål fra private mod en beslutning rettet til en anden person — beslutning som berører dem individuelt — begreb

(EØF-traktaten, artikel 173, stk. 2)

Jf. sammendrag nr. 4, sag 25/62, Sml. 1954—64, s. 411.

Andre personer end en beslutnings adressat kan kun hævde sig berørt individuelt, hvis denne beslutning berører dem på grund af visse egenskaber, som er særlige for dem, eller på grund af faktiske forhold, der adskiller dem fra alle andre og af denne grund individualiserer dem på tilsvarende måde som adressaten.

En beslutning med generel økonomisk betydning for fællesmarkedet kan ikke berøre en virksomhed individuelt, selv om denne med hensyn til pågældende vare indtager en særlig position på markedet i en af medlemsstaterne.